

December 1988

"Zingt de HEERE een nieuw lied; want Hij heeft wonderen gedaan"

(Psalm 98 : 1a)

Komt, laat ons de HEERE vrolijk zingen; laat ons juichen de Rotssteen van ons heil. Laat ons Zijn Aangezicht tegemoet gaan in Bethlehem. De HEERE is een groot God; ja, een groot Koning boven alle goden. Wie zal Hem zien en leven? Toch heeft Hij Zichzelf te zien gegeven! Groot is God; niemand heeft Hem ooit gezien. Hij heeft Zich klein gemaakt in de gestalte van een kind!

Hoewel hemel en aarde Hem niet kunnen bevatten, wordt Hij als onzer één ... vlees. Hij was aan de boezem van de Vader in zalige vereniging. Zij kenden elkaar als Vader en Zoon in een voor ons onbevattelijke eenheid. Hij werd arm, maar Maria voelde zich rijk met dit kind aan haar borst. Komt, laat ons aanbidden en nederbukken; laat ons knielen voor de HEERE, Die dit gemaakt heeft.

Terwijl Simon sliep en Anna waakte, is Hij geboren uit de maagd Maria. Hij is het schaap van Gods weide. Heden, zo gij Zijn stem hoort!

Zingt de HEERE een nieuw lied; zingt de HEERE, gij ganse aarde.

Zingt de HEERE, looft Zijn Naam; boodschapt Zijn heil van dag tot dag.

Velen zeggen: Wie zal ons het goede doen zien?

Gij, HEERE, zijt het goede! In Bethlehems stal verheft Gij Uw aangezicht over ons. Daar ligt Uw Eengeboren Zoon. Rond Hem knielen herders en koningen ... wijzen en dwazen ... armen en rijken ... ouden en jongen.

Aanbidt de Heere in de armoedige stal; dat de hemelen zich verblijden, en de aarde zich verheuge, dat de zee bruike met haar volheid. Voor het aangezicht van de HEERE; want Hij is gekomen om de aarde te richten, Hij zal de wereld richten met gerechtigheid, en de volken met Zijn waarheid.

Want een Kind is ons geboren! Een Zoon is ons gegeven! De heerschappij is op Zijn schouders.

Hemelen scheurden ... maar het vuur, dat voor Zijn aangezicht heengaat, lichtte op in gediensstige engelen. Zijn wereldverlichtende bliksemen brachten geen verderf, maar boodschapten de vrede, die het verstand te boven gaat. Het gebod van de keizer moge de wereld doen beven, maar de geboden van de eeuwig Trouwe zijn onze vermakingen.

Wie kon de komst van het ZAAD vrijdelen?

Keizer en wereldmacht lijken te regeren. Alles ducht hun macht. Maar wie en wat zijn ze? Zullen ze niet mee moeten werken om ruimte te verschaffen aan het Zaad? Ruimte, voor de wortel in de dorre aarde? Ruimte voor de afgehouden tronk van Isaï?

De HEERE regeert, de aarde verheuge zich, dat veel eilanden zich verblijden. De

DECEMBER 1988 (NR 202)

HEERE is gedachtig geweest Zijn goedertierenheid, en Zijn waarheid aan het huis Israëls; en al de einden der aarde hebben gezien het heil van onze God.

Heerlijkheid des Heeren omscheen de herders. Herders in de oude herder-traditie van herder-koning David.

Zij behoorden tot de niet-getelden. Samuëls ogen dwaalden vergeefs over de grote broers. Is dit alles? Pardon ... één is in het veld bij de kudde. Laat hem komen

God in de hemel, wiens ogen de ganse aarde doorlopen, slaat Zijn ogen naar beneden. Hij geeft de grote Herder der schapen in Bethlehems stal. Dan wendt Hij zich tot de herders op de velden. Juist zij mogen horen: Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al de volke wezen zal.

Aan arme, niet-getelde herders, wordt de boodschap van de grote Herder der schapen gebracht. Dat is Gods wonderbare orde: Armen worden met goederen vervuld. Heden is u geboren de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.

Psalmzingt de HEERE met de harp, met de harp en met de stem des gezangs. Met trompetten en bazuïngeklank; juicht voor het aangezicht des Konings, des HEEREN.

Hij wilde Herder zijn en Lam.

Verheven keizer Augustus ... waarom zou je zo groot spreken? Jouw dogma's beroeren de wereld en jagen de mensen immer voort! Jij weet niet van dat kleine Lam in Bethlehems stal. Zijn heerlijkheid rust niet op het bloed van anderen! Hij, de grote Herder, geeft Zijn eigen bloed. Hij laat Zichzelf verslinden en schept zó de ruimte voor de schapen.

Ziet, Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid.

Ach, dit Kind ligt als begraven in de duistere geschiedenis van de mensenkinderen. Dit Kind vormt niet "des werelds hoogst verlangen". Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.

Alle verlangen gaat van de HEERE uit. Hij verlangt schapen en zorgt voor de Herder. Hij verlangt verzoening en zorgt voor het offerlam.

De HEERE is groot en zeer te prijzen. Hij heeft van de stad een steenhoop gemaakt; de vaste stad tot een vervallen hoop, het paleis der vreemdelingen, dat het geen stad meer zij, in eeuwigheid zal zij niet herbouwd worden. De HEERE is verschenen!

Heden heeft zijn rijk verlaten
's hemels held, -
uw geweld,
dood, zal niet meer baten!
Als bevrijder zond de HEERE
van Zijn troon
ons Zijn Zoon.
Lof zij Hem en ere!

Gij die zijt in 't nauw gedreven,
hebt vrije baan,

DECEMBER 1988 (NR 202)

gij moogt gaan
op de weg ten leven.
Kom, Hij wil u vrolijk maken;
gij zult zijn
daar waar pijn,
nood noch dood u raken.

Torens vallen en steden storten in. A.D. 1988 was een jaar vol ramp en leed. Tienduizenden mensen werden bedolven onder het puin. Als vroeggeknakte bloemen werden de kinderlijkjes bij duizenden opgestapeld op de bevende aarde. Bruidegom en bruid in een laatste omstrengeling door de dood verrast. Moeders met hun kind aan de borst, zelfs in de dood onafscheidelijk.

Een haastig verderf ... ondanks de stem: Vrede, vrede, en geen gevaar. Het Kind is de Koning. De zevende engel heeft gebazuind, en er geschiedden grote stemmen in de hemel, zeggende: De koninkrijken der wereld zijn geworden van onze Heere en Zijn Christus, en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid. Wij danken U, Heere God almachtig, Die is, en Die was, en Die komen zal, dat Gij Uw grote kracht hebt aangenomen, en als Koning hebt geheerst. En de volken waren toornig geworden, en Uw toorn is gekomen, en de tijd der doden om geoordeeld te worden, en om het loon te geven Uw dienstknechten, de profeten, en de heiligen, en dengenen, die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten; en om te verderven degenen, die de aarde verdierven ... en er werden bliksemen, en stemmen, en donderslagen, en aardbeving, en grote hagel.

De Heere weet ervan! Hij ziet door de puinhopen heen. Hij kent Zijn maaksel. Hij maakt de schare van behoudenen groter en groter. Hij kent Zijn schapen bij name. Puinhopen worden tekenen van hoop! Hij komt eraan! Hij zal de dood verslinden tot overwinning, en de Heere HEERE zal de tranen van alle aangezichten afwissen.

Zalig, die geschreven zijn in het Boek des levens!

Nog vliegen de engelen de wereld door met het Heilig Evangelie!

Gij, die onder uw geweten
deerlijk lijdt,
Kom, gij zijt
niet door God vergeten.
Zie dit Kind, - gij hebt gevonden
die geneest
hart en geest
en verbindt uw wonden.

Staat gij daar met lege handen, -

DECEMBER 1988 (NR 202)

hier zendt geen
u weer heen
in uw schuld en schande.
Want in Hem schenkt God ons allen
's hemels schat,
't schoonste wat
ons ten deel kan vallen.

(Paul Gerhardt)

En de Geest en de Bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet.

Jezus zeide: Weest gegroet! Vreest niet;
boodschapt Mijn broeders: Zij zullen Mij zien!

Ds. D. Ch. Overduin

OVERDENKING VAN BROEDER G. OVERDUIN

Sliedrecht, december 1988

Geliefde gemeente, lezer en lezeres!

Naar gewoonte probeer ik nog een klein stukje voor uw kerkblad te schrijven. De ouderdom maakt het mij moeilijk, maar de band der liefde, waarmee onze ziel zich aan u verbonden voelt, wordt nooit oud.

Ik vraag uw aandacht voor: 1 Thessalonicensen 4 : 17b, 18.

"En alzo zullen wij altijd met de Heere wezen. Zo dan, vertroost elkander met deze woorden"

Het jaar spoedt ten einde. Bijna weer kerstfeest. Het Woord is vlees geworden, en heeft

DECEMBER 1988 (NR 202)

onder ons gewoond.

Dat is historie van zo'n tweeduizend jaar geleden. Nu is het einde in zicht. Christus komt op de wolken des hemels. Het is de laatste bedeling. Gods Woord zegt: "Kindertjes, het is de laatste ure". Alles wijst daar heen.

De woorden van onze Zaligmaker krijgen in onze tijd rijkelijk hun vervulling: Aardbevingen en grote overstromingen, vreselijke orkanen, hongersnoden en allerlei ziekten. De zomer is nabij!

De Koning zegt: Ja, Ik kom haastig!

Maar geliefde broeders en zusters in de Heere ... wat deed het alreeds vertroostend aan, zoals we de laatste keer bij u waren.

We zagen de kindertjes zo dapper zingen. Welk een band der liefde met elkander, ook rondom onze kinderen en kleinkinderen.

Gods wonderlijke daden, uitgedrukt in de woorden: "De Heere is goed en goeddoende". Dit gaf ook weer een sterke vertroosting.

Maar ... we gingen weer uit elkaar. In grote kracht echter spreekt het Woord: "En alzo zullen wij altijd bij de Heere zijn".

Hier een klein beginsel. Hier nog veel geweest en droefenis.

Hier nog een zware strijd tegen duivel, wereld en onze verdorven natuur.

Ook in Sliedrecht kom ik nog wel eens bij zo'n arme van geest, die maar niet geloven kan dat wij meer dan overwinnaars zijn door onze dierbare Zaligmaker, die ons heeft liefgehad, en voor ons de strijd heeft beslecht.

Maar het besluit staat vast. Zo dan, vertroost elkander met deze woorden.

Het gaat gewis dóór! Nu kunnen onze hersenen deze troost niet bevatten. ook ons hart is te zwak. Zou de Heilige Geest de sluizen van zulk een liefde en vertroosting wagenwijd open zetten ... alle bloedvaten zouden bersten, en wij ... wij zijn in 't Vaderland.

Zolang m'n geliefde vrouw en ik kunnen, hopen we met ulieden de dood van de Koning te verkondigen, totdat Hij komt.

Ik eindig met:

Dat 's HEEREN zegen op u daal;
Zijn gunst uit Sion u bestraal;
Hij schiep 't heelal, Zijn Naam ter eer;
Looft, looft dan aller heren HEER.

De hartelijke groeten van mij en van mijn geliefde vrouw!
Gode bevolen, met de woorden Zijner genade, liefde en gunst.

Uw oude broeder: G. Overduin